

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis
Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev
De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo**

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

III. Innocentius referet originem hujus institutionis. Illyricum sibi æquè ac ceteras Diœceses vindicat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

& Imperij Lib. I. Cap. V.

19

& sedis apostolica, que aut virgines Clericos accipiunt, aut continentes; aut si uxores habuerunt, mariti esse desistunt. Si calculum ineamus, subduictis ex solidi orbe Romano Orientis Ecclesiis, id est, Antiochiae, una cum Diecesisibus Asiana, Ponticae, & Thracicae, subducta deinde Aegypto, sola superstant Ecclesiarum sedis apostolicarum, id est, Occidentales, ut antea dicebamus. Ex eo est quod Cyrus Ioannem Antiochenum monet necessarium esse ut iij omnes latam à Celestino Pontifice Romano adversus Nestorium sententiam sequantur qui Totius Occidentis communionem amplecti volunt. Etenim Occidentis provincias per Legatos ad Synodus Romanam convenerant, cui Celestinus praefuit; ut testatur ipsa Synodus Ephesina, cum de adventu Arcadij, Projecti, & Philippi Legatorum à Celestino & Synodo Occidentalium missorum referret ad Imperatores. Quare non dubitaverunt iidem Ephesini Concilij Patres, adversus procaciam Ioannis Antiocheni commoti, ad Principes haec scribere: Per absurdum enim est ducentorum & decem sanctorum Episcoporum synodo, quibus & univerba Occidentalium sanctorum Episcoporum multitudine, & per ipsos reliquias totus terrarum orbis constitutus, tringinta numero se opponere.

Illyrici metropolis erat) & ad ceteros Episcopos Macedoniae dedit, cum eorum literis a Vitali Archidiacono delatis rescriberet: *Adverti sedi apostolica, ad quam Relatio* Decret. c. 35.
tanquam ad Caput Ecclesiarum missa currebat,
aliquam fieri injuriam, cuius adhuc in ambi-
giuum sententia diceretur. Quin & alio loco
jure Patriarchico usus est Innocentius in re-
tractando Bubalij & Tauriani Episcoporum
Illyrici judicio. Ut dubitandi nullus possit
superfesse locus, quin per Illyrianam,
& quae ac per ceteras Occidentis Dioceses,
Pontificis Romani auctoritas Patriarchica
explicaretur.

Decret. c. 35.

Vide Addit. ad
cap. xvii. lib. v.

III. Innocentius ipse, quem Occidentali Ecclesiæ præsidentem laudabat Augustinus, non solum earum Ecclesiarum principatum Romanæ sedi vindicat; sed hujus institutionis originem eò refert, quod Occidentis Ecclesia à Petro, aut ejus in sede Romana successoribus, fuerint constitutæ. Presertim, inquit, cùm sit manifestum in omnem Italiam, Gallias, Hispanias, Africam, atque Siciliam, insulásque interjacentes, nullum instituisse Ecclesiæ, nisi eos quos venerabilis Apostolus Petrus, aut ejus successores, constituerunt sacerdotes. Aut legant si in iis provinciis alius Apostolorum inventitur aut legitur docuisse. Qui si non legunt, quia nusquam inveniunt; oportet eos hoc sequi quod Ecclesia Romana custodit, à qua eos præcipuum accepisse non dubium est; ne dum peregrinis assertoribus student, caput institutionum videantur omittere. Planè caput institutarum in Occidente Ecclesiarum Romanam Ecclesiam Innocentius vult haberi. Solæ desunt calculo nostro Illyricanæ Dioecesis Ecclesiæ, quarum hoc loco non meminit Innocentius. Certum est tamen eas æquè ac ceteras Occidentis provincias apostolicæ sedis constitutis paruisse, eamque sedem, ut Ecclesiarum Caput, excoluisse. Nolo mihi fidem haberi. Dicat pro se ipse Innocentius in ea epistola quam ad Rufum Episcopum Thessalonicæ (qua

IV. Si quis verò morosus his testimoniiis cedere nolit, nisi apertis verbis ab aliquo Pontificem Romanum Occidentis Patriarcham pronuntiatum fuisse ostendamus, etiam hac in parte morem illi geremus. In Concilio Chalcedonensi Leo disserre Patriarcha veteris & magnæ Romæ dicitur; & in literis Iustini Imperatoris, Hormisdæ Pontifex, Patriarcha quoque appellatur. Præterea Iustinianus anno D X L I. cùm Patriarchs quinque recenseret, primo loco meminit Patriarchæ Hesperiæ, & Romæ, Hæreticis ascribit eos qui non sunt membrum sancte Dei catholice & apostolice Ecclesie, in qua omnes concorditer sanctissimi Episcopi, & totius orbis terrarum Patriarche, scilicet Hesperie, & Romane, & hujus regie civitatibus, & Alexandrie, & Theopoleos, (id est, Antiochia) & Hierosolymorum. & omnes qui sub eis constituti sunt sanctissimi Episcopi, apostolicam predican fidem atque traditionem. Hesperiam in Notis ad hunc locum non sincerè viri docti Italiam reddunt, ac si Patriarcha Italiam tantum censendus esset Episcopus Romanus. Cui ergo cedent ceteræ Occidentis provinciæ? Et qua ratione, si eas à Romano Patriarchatu excipias, omnes totius orbis tractus quinque Patriarchis suberunt; ut Iustinianus hac Novella contendit? Itaque Hesperia Occidentem significat. Qua vocis usus est antiquis Novellarum interpres, ut pote à media ætatis scriptoribus frequentissimè usurpata, ad significandos Occidentis tractus; etsi apud veteres & alios quoque auctores Italiam non raro significet. Quo sensu apud Theodoreum Occidentales Episcopi οἱ τῆς Ἑσπερίας dicuntur, & Εὐτελοι apud Socratem. Fortasse sive prior est lectio Scrimgerianæ editionis, quia Patriarchatum Romanum non dividit in Hesperiæ & Romam: sed uno membre complectitur Ἑσπερίας πόλις, id est, Occidentalis Roma; ut distinguatur à Nova Roma Orientalis Imperij, quæ quidem a Synesio Orientalis Roma dicitur, quemad-

Act. 3. Synod.
Chalced.

Nov. 169. de pri-
vilegiis docis he-
ret. ex p. mayste
d'urbaudis et x.
yustitio. p. m.
tis eurkis et ut-
ratis. x. p. t.
m. i. o. s. o. g.
m. s. x. p. t. u. t.
tis. basiliadis
m. latis. Expeditione Scrimgeri.

V. Cl. Dionysius
Gothofr. in Notis
ad N. luff.

Nov. 113. dicitur
Patriarcha ~~apo-~~
~~stolite~~ ~~et~~ ~~eioum~~,
C. de sum. Trin.
Theodoreus l. 5. c.
13. Socrat. l. 2. c.
29.